

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีหนังสือที่ สศ ๐๐๐๑/๖๕๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลผู้ผ่านกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อประกาศรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป มีปัญหาเกี่ยวกับคำจำกัดความของถ้อยคำในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๐ ว่ามีความหมายครอบคลุมเพียงใด สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “ข้าราชการการเมือง” “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” ตามความหมายของมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีความหมายอย่างไร และครอบคลุมถึงตำแหน่งใดบ้าง โดยเฉพาะคำว่า “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” นั้น มีความหมายครอบคลุมถึงตำแหน่งในพรรคการเมืองที่ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง รวมทั้งตำแหน่งในพรรคการเมืองและการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในตำแหน่งที่มีได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่มีหลักฐานปรากฏต่อสื่อสาธารณะที่ชัดเจนว่ามีตำแหน่งในพรรคการเมืองนั้นๆ ด้วยหรือไม่ อย่างไร

หากตำแหน่งในพรรคการเมืองและการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในตำแหน่งที่มีได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง แต่มีหลักฐานปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรและปรากฏต่อสื่อสาธารณะไม่ถือเป็น “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” ตามความหมายของมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ แล้ว จะถือว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองดังกล่าวปฏิบัติตนขัดต่อมาตรา ๑๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ และเจตนารมณ์แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่จะมีผลทำให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๔) หรือไม่

ประเด็นที่สอง การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ จะถือว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใด เนื่องจากจะมีผลให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยขอหารือเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีที่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งและระบบบัญชีรายชื่อในพรรคการเมือง รวมทั้งการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น จะมีผลให้สมาชิกผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตรา ๗ (๔) และพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๓) โดยทันทีหรือไม่ และถือว่าเป็นการปฏิบัติตนขัดต่อมาตรา ๑๐ และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อันจะมีผลทำให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันหรือไม่ หากถือว่าพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว กรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้รับเลือกตั้ง จะขอคืนสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ได้หรือไม่ อย่างไร และในระหว่างที่พ้นจากสมาชิกภาพ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรจะดำเนินการอย่างไร เกี่ยวกับตำแหน่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ว่างลง

(๒) กรณีสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งอาจจะได้เลื่อนขึ้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไป จะถือว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้นั้น ยังมีสมาชิกภาพอยู่หรือไม่ และถือว่าเป็นการปฏิบัติตนขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และเจตนารมณ์แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า คำว่า “ข้าราชการการเมือง” หมายถึง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นข้าราชการการเมือง เช่น กรณีตามมาตรา ๔^๑ แห่ง

^๑ มาตรา ๔ ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๖) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๙) ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
- (๑๐) ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) เลขธิการนายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือกรณีตามมาตรา ๖๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้แก่ ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา เลขานุการประธานรัฐสภา หรือเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร หรือกรณีตามมาตรา ๕๘^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้แก่ ผู้ว่าราชการ

-
- (๑๒) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
 - (๑๓) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๑๔) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๑๖) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 - (๑๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 - (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 - (๑๙) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
 - (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- ข้าราชการการเมืองซึ่งมิใช่รัฐมนตรีจะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้าย

พระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๖๑ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (๔) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๕) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา
- (๖) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๗) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๙) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๐) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๑) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (๑๒) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๓) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

^๓ มาตรา ๕๘ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขานุการประธานสภากรุงเทพมหานคร เลขานุการรองประธานสภากรุงเทพมหานคร ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษา เป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

กรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

คำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายถึง ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิได้กฎหมายจัดตั้ง รวมถึงคณะผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา ๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ด้วย

สำหรับคำว่า “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” นั้น เมื่อพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มิได้กำหนดความหมายไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงต้องพิจารณาจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ไม่ประสงค์จะให้สิทธิพลทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งจะสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช้เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดตามมาตรา ๑๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉะนั้น คำว่า “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” จึงหมายความถึง ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ในการดำเนินกิจการในพรรคการเมือง ไม่ว่าจะป็นตำแหน่งที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้จัดแจ้งไว้ตามมาตรา ๑๘^๖ และมาตรา ๓๐^๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือเป็นตำแหน่งที่เกิดขึ้นตามข้อบังคับของพรรคการเมือง หรือ

^๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑.๒๑

๑.๒๑

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่ารวมถึง คณะผู้บริหารท้องถิ่น

๑.๒๑

๑.๒๑

^๕ มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช้เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.๒๑

๑.๒๑

^๖ มาตรา ๑๘ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองในทะเบียนพรรคการเมืองและให้ประกาศการจัดตั้งพรรคการเมืองในราชกิจจานุเบกษาโดยระบุชื่อพรรคการเมือง ภาพเครื่องหมายพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง ชื่อหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง รองเลขานุการพรรคการเมือง เภรัญญิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

^๗ มาตรา ๓๐ ในกรณีที่พรรคการเมืองใดจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองขึ้น ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองนั้น

หนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดและอย่างน้อยจะต้องมีรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง รายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ของกรรมการสาขาพรรคการเมืองนั้น

เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองแล้ว ให้ออกหนังสือรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

เกิดจากการแต่งตั้งของผู้มีอำนาจในพรรคการเมืองเพื่อให้มีหน้าที่ในการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง เช่น ที่ปรึกษาพรรค นายทะเบียนพรรค รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการอนุกรรมการ หรือคณะทำงานของพรรคการเมืองนั้น เช่น คณะกรรมการวินัยและจริยธรรม คณะกรรมการภาค คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง เป็นต้น ก็ถือว่าผู้นั้นดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองตามความเป็นจริง และเป็นผลให้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ด้วยเช่นกัน

ประเด็นที่สอง เห็นว่า การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น นั้น สมาชิกภาพย่อมจะเริ่มตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเข้าไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ แต่สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่เข้าดำรงตำแหน่งภายหลังวันเลือกตั้งเพราะได้รับการเลื่อนลำดับขึ้นตามมาตรา ๑๑๙^๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมาชิกภาพของผู้นั้นย่อมเริ่มตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ประกาศชื่อผู้เข้ามาแทนในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนการดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง ย่อมเป็นไปตามข้อบังคับของพรรคการเมืองแต่ละพรรคว่าได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองนั้นเมื่อใด ก็ถือว่าเริ่มดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

สำหรับกรณีที่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น นั้น ตามมาตรา ๗ (๔) แห่ง

^๔ มาตรา ๗ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑.๒๓

๑.๒๓

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง

^๕ มาตรา ๑๑๙ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาผู้แทนราษฎรหรือเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ตำแหน่งที่ว่างเป็นตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองได้จัดทำขึ้นตามมาตรา ๙๙ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง ให้ผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้นในลำดับถัดไป เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทน

(๒) ในกรณีที่ตำแหน่งที่ว่างเป็นตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๒ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่าง เว้นแต่อายุของสภาผู้แทนราษฎรจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เข้ามาแทนตาม (๑) ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ผู้เข้ามาแทนนั้นได้รับการประกาศชื่อ ส่วนสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เข้ามาแทนตาม (๒) ให้เริ่มตั้งแต่วันที่เลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาผู้แทนราษฎรที่เหลืออยู่

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ กำหนดไว้ว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จะพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุมีลักษณะต้องห้ามต่อเมื่อผู้นั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง ดังนั้น การที่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือในกรณีที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบระบบบัญชีรายชื่อในพรรคการเมือง แต่ผู้นั้นยังมีได้เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ยังถือไม่ได้ว่าผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (๔) ดังกล่าว ที่จะเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๓)^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ และการไปสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวนั้นไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติตนขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๐^{๑๑} หรือเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ที่จะส่งผลทำให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๔)^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ เว้นแต่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้นั้นจะขาดคุณสมบัติในกรณีอื่น เช่น เป็นผู้มิได้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองด้วย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๘

^{๑๐} มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองใน

สามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุมีความประพฤติในทางเสื่อมเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐, ข้างต้น